

BABICZKY TIBOR

Ima az emberért

A hegyek, akár a ráncos
 éjszaka. Az egyik völgyben
 sűrűbb az árnyék. Meddig tölt el
 még csodálattal, ami van?
 Hasadt hitedből ostoba
 szörny született. Az üresség
 nem volt még bénítóbb soha.
 És rettegsz az éjszakától,
 pedig benne fogant a világ.
 „És szabadíts meg...”, könyörögsz.
 „Szabadíts meg.” És félreállsz.

